

เอกสารอ้างอิง

- เกื้อ วงศ์บุญสิน และคณะ. (2550). การพัฒนาประชากรวัยเรียนและวัยแรงงานเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่วัย สูงอายุของประเทศไทย. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชมพูนุท พรหมภักดี. (2556). การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทย (Aging society in Thailand). บทความวิชาการ สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, ปีที่ 3 ฉบับที่ 16 สิงหาคม 2556.
- บรรลุ ศิริพานิช. (2553). คู่มือผู้สูงอายุฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน.
- ปรีชา คำมาดี, วิโรจน์ เจษฎาลักษณ์ และจิราวรรณ คงคล้าย. 2560. การจัดการแรงงานผู้สูงอายุในประเทศไทย : ปัจจัยเชิงสาเหตุและผลลัพธ์. วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. 10(3), 245-258.
- พรรัตน์ แสงหาญ. 2558. การจ้างงานผู้สูงอายุในประเทศไทย. สถาบันทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 12(2), 26-32.
- วรเวศม์ สุวรรณระดา. 2559. ชาญชรา ก้าวสู่สังคมสูงวัยด้วยความรู้และปัญญา. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- รัชพล อ่ำสุข และ ปัทพร สุนทรธมาน. 2558. แรงงานผู้สูงอายุ : สถานการณ์และนโยบายของประเทศไทย. วารสารการเมืองการปกครอง การบริหารการจัดการ-การบริหารทรัพยากรมนุษย์-นโยบาย. 6(1), 345-362.
- สำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม. 2554. คู่มือการประเมินความเสี่ยงจากการทำงานของบุคลากรในโรงพยาบาล. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี
- World Health Organization: WHO.Health of the elderly in south-East Asia : A profile New Delhi.(online) 2 0 0 3 (cited 2019 July 15) . Available from : http://203.90.70.117/PDS_DOC/B1462.pdf.)
- Ilmarinen J. Aging and the quality of worklife in the European Union. Helsinki Finland: Finnish Institute of Occupational Health (FIOH); 2006